SKLEP SODIŠČA (četrti senat)

z dne 18. januarja 2005*

V zadevi C-325/03 P,

katere predmet je pritožba na podlagi člena 56 Statuta Sodišča, vložena 21. julija 2003,

José Luis Zuazaga Meabe, stanujoč v Bilbau (Španija), ki ga zastopata J. A. Calderón Chavero in N. Moya Fernández, abogados,

tožeča stranka,

drugi stranki v postopku:

Urad za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli) (UUNT), ki ga zastopata O. Montalto in I. de Medrano Caballero, zastopnika,

tožena stranka na prvi stopnji,

* Jezik postopka: španščina.

Banco Bilbao Vizcaya Argentaria SA (BBVA), s sedežem v Madridu (Španija), ki jo zastopa J. de Rivera Lamo de Espinosa, abogado,

stranka v postopku pred odborom za pritožbe UUNT, intervenient v pritožbi,

SODIŠČE (četrti senat),

v sestavi K. Lenaerts, predsednik senata, J. N. Cunha Rodrigues in M. Ilešič (poročevalec), sodnika,

generalni pravobranilec: M. Poiares Maduro,
sodni tajnik: R. Grass,

po opredelitvi generalnega pravobranilca

izreka naslednji

Sklep

1 S svojo pritožbo J. L. Zuazaga Meabe predlaga razveljavitev sklepa Sodišča prve stopnje z dne 28. aprila 2003 v zadevi Zuazaga Meabe proti UUNT – BBVA (BLUE) (T-15/03, neobjavljen v Recueil, v nadaljevanju: izpodbijani sklep), s katerim je zavrnilo njegovo tožbo na razveljavitev odločbe Drugega odbora za pritožbe Urada za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli) (v nadaljevanju: UUNT) z dne 24. oktobra 2002 (zadeva R 918/2001-2) (v nadaljevanju: sporna odločba), s katero je

bil zavrnjen ugovor J. L. Zuzage Meabeja v zvezi z registracijo jezikovne znamke BLUE, ki jo je zahtevala Banco Bilbao Vizcaya Argentaria SA (v nadaljevanju: BBVA).

Dejansko stanje, postopek pred Sodiščem prve stopnje in izpodbijani sklep

2 BBVA je na UUNT vložila prijavo za registracijo jezikovne znamke BLUE kot znamke Skupnosti, J. L. Zuazaga Meabe pa je vložil ugovor na podlagi člena 42 Uredbe Sveta (ES) št. 40/94 z dne 20. decembra 1993 o znamki Skupnosti (UL 1994, L 11, str. 1) pri čemer se je skliceval na možnost zamenjave z nacionalno jezikovno znamko BILBAO BLUE, katere imetnik je.

3 Oddelek za ugovore UUNT je temu ugovoru sprva ugodil, nato pa ga je zavrnil s sporno odločbo, ki je bila J. L. Zuazagi Meabeju vročena s priporočeno pošiljko s povratnico 4. novembra 2002.

4 J. L. Zuazaga Meabe je na Sodišče prve stopnje vložil tožbo na razveljavitev sporne odločbe. Prepis tožbe je prispel v sodno tajništvo Sodišča prve stopnje 3. januarja 2003, izvirnik pa 15. januarja 2003.

5 Sodišče prve stopnje je najprej ugotovilo, v točkah od 8 do 11 izpodbijanega sklepa, ob uporabi členov 63(5) Uredbe št. 40/94 in 102(2) Poslovnika Sodišča prve stopnje, da je rok, ki je bil tožeči stranki na voljo za tožbo, potekel 14. januarja 2003.

6 Nato je v točki 12 izpodbijanega sklepa poudarilo, da čeprav je tožba po telefaksu bila vložena v sodno tajništvo Sodišča prve stopnje 3. januarja 2003, pred potekom roka, je, nasprotno, izvirnik prispel v sodno tajništvo Sodišča prve stopnje šele 15. januarja 2003, torej po poteku desetdnevnega roka iz člena 43(6) Poslovnika Sodišča prve stopnje, tako da je bilo treba upoštevati le datum vložitve izvirnika in je bila tožba torej vložena prepozno.

7 V točki 13 izpodbijanega sklepa je poudarilo, da tožeča stranka ni dokazala obstoja nepredvidene okoliščine ali višje sile, ki bi ji omogočila uporabo izjeme od tega roka na podlagi člena 45, drugi pododstavek, Statuta Sodišča, niti se ni nanju sklicevala.

8 Zaradi tega je zavrglo tožbo kot očitno nedopustno.

Pritožba

9 V pritožbi, v podporo kateri navaja pet pritožbenih razlogov, tožeča stranka Sodišču predlaga, naj razveljavi izpodbijani sklep in predloži zadevo Sodišču prve stopnje v ponovno odločanje.

10 UUNT se je odpovedal vložitvi odgovora na pritožbo.

11 BBVA predlaga zavrnitev pritožbe in naložitev plačila stroškov tožeči stranki.

12 V skladu s členom 119 Poslovnika Sodišča, če je pritožba v celoti ali deloma očitno nedopustna ali očitno neutemeljena, lahko Sodišče na podlagi poročila sodnika poročevalca in po nastopu generalnega pravobranilca kadarkoli z obrazloženim sklepom v celoti ali delno zavrže ali zavrne pritožbo.

Drugi, tretji, četrti in peti pritožbeni razlog

13 Tožeča stranka z drugim, tretjim, četrtim in petim pritožbenim razlogom, ki jih je treba obravnavati skupaj, Sodišču prve stopnje očita, da je kršilo člen 102 Poslovnika Sodišča prve stopnje in člen 81(2) Poslovnika Sodišča, člen 103 Poslovnika Sodišča prve stopnje in člen 82 Poslovnika Sodišča, kot tudi člen 43(3) in (6) Poslovnika Sodišča prve stopnje.

14 V bistvu navaja, da so te določbe izraz načela sorazmernosti in „pravne tolerance" glede podaljšanja procesnih rokov tako, da desetdnevni rok, določen za vložitev izvirnika tožbe, določen v členu 43(6) Poslovnika Sodišča prve stopnje, ne začne teči z dnem prejema telefaksa, ampak z dnem poteka roka dveh mesecev in desetih dni, ki izhaja iz določb člena 63(5) Uredbe št. 40/94 v povezavi z določbami člena 102(2) tega poslovnika.

15 Tako naj v tem primeru rok, določen za vložitev izvirnika tožbe, ne bi bil potekel 14. januarja 2003, ampak 24. januarja in se tako njena tožba ne bi smela šteti za nedopustno.

16 V tem pogledu se, v skladu z ustaljeno sodno prakso, lahko odstopi od uporabe ureditve Skupnosti glede procesnih rokov le v povsem izjemnih primerih, nepredvidenih okoliščinah ali v primeru višje sile, v skladu s členom 45, drugi pododstavek, Statuta Sodišča, glede na to, da stroga uporaba teh pravil ustreza zahtevam po pravni varnosti in nujnosti, da se izogne vsakršni diskriminaciji ali vsakemu samovoljnemu ravnanju pri vodenju sodnih postopkov (glej zlasti sklepa z dne 7. maja 1998 v zadevi Irska proti Komisiji, C-239/97, Recueil, str. I-2655, točka 7, in z dne 19. februarja 2004 v zadevi Forum des migrants proti Komisiji, C-369/03 P, Recueil, str. I-1981, točka 16).

17 V skladu s členom 43(6) Poslovnika Sodišča prve stopnje se dan, ko sodno tajništvo Sodišča prve stopnje po telefaksu prejme prepis podpisanega izvirnika vloge, šteje za datum vložitve vloge le, če sodno tajništvo podpisan izvirnik vloge prejme najpozneje deset dni po prejemu telefaksa.

18 Zaradi tega razlage, po kateri bi navedeni rok začel teči od dneva poteka roka dveh mesecev in desetih dni, ki izhaja iz določb člena 63(5) Uredbe št. 40/94 v povezavi z določbami člena 102(2) Poslovnika Sodišča prve stopnje, ne glede na datum prejema telefaksa, ni mogoče upoštevati. Zlasti je treba poudariti, da kadar je telefaks prejet več kot deset dni pred potekom roka, določenega za vložitev tožbe pred Sodiščem prve stopnje, kot v tem primeru, določbe člena 43(6) Poslovnika Sodišča prve stopnje ne učinkujejo tako, da se ta rok podaljša.

19 V tem primeru je tožeča stranka poslala tožbo po telefaksu, ki je prispel 3. januarja 2003, izvirnik tožbe pa bi moral biti vložen v sodno tajništvo Sodišča prve stopnje najpozneje 13. januarja 2003, da bi bilo ta telefaks mogoče upoštevati. Izvirnik je prispel komaj 15. januarja, zato je Sodišče prve stopnje pravilno ugotovilo, da je bilo treba pri presoji spoštovanja roka za tožbo upoštevati samo ta datum.

20 Drugi, tretji, četrti in peti pritožbeni razlog je zato treba zavrniti kot očitno neutemeljene.

Prvi pritožbeni razlog

21 Tožeča stranka s prvim pritožbenim razlogom meni, da je Sodišče prve stopnje kršilo člen 45 Statuta Sodišča s tem, da ni ugotovilo obstoja višje sile v smislu tega člena.

22 Tožeča stranka navaja, da je zaupala izvirnik tožbe družbi Cibeles Mailing SA (v nadaljevanju: Cibeles Mailing) 7. januarja 2003, torej sedem dni pred potekom roka za tožbo, da jo preda španski poštni službi. Zaradi tega naj bi bila zamuda, s katero je ta pošta prispela v sodno tajništvo Sodišča prve stopnje, nepredvidljiva. Meni, da mu ni mogoče očitati, da ni uporabil hitrejšega načina pošiljanja (zasebna kurirska služba), saj je poštna služba najbolj zanesljiv in najbolj učinkovit način, ki obstaja v Španiji.

23 Dodaja, da kadar je stranka storila vse, kar je bilo v njeni moči, da pošto z izvirnikom zaupa redni javni službi, načelo sorazmernosti zavezuje Sodišče prve stopnje, da omili roke.

24 Uvodoma je treba ugotoviti, da Sodišče prve stopnje, ki je odločilo s sklepom na podlagi člena 111 svojega poslovnika, J. L. Zuazage Meabeja ni obvestilo o nameri, da bo njegovo tožbo zavrglo kot prepozno in ga ni povabilo, da opraviči zamudo, s

katero je izvirnik tožbe prispel v sodno tajništvo Sodišča prve stopnje. Zaradi tega ni mogoče očitati tožeči stranki, da se šele v pritožbi prvič sklicuje na obstoj višje sile.

25 Pojem „višja sila" v smislu člena 45 Statuta Sodišča vsebuje, poleg objektivnega elementa, ki zadeva neobičajne okoliščine in okoliščine, na katere zainteresirani nima vpliva, subjektivni element, ki od zainteresiranega zahteva, da se zaščiti pred posledicami neobičajnega dogodka s tem, da sprejme potrebne ukrepe brez prekomernih žrtev. Zainteresirani mora posebej skrbno spremljati potek postopka in zlasti izkazati skrbnost glede spoštovanja določenih rokov (sodba z dne 15. decembra 1994 v zadevi Bayer proti Komisiji, C-195/91 P, Recueil, str. I-5619, točka 32). Tako se pojem višja sila ne uporablja za položaj, v katerem bi se bila skrbna in preudarna oseba objektivno mogla izogniti poteku roka za tožbo (sodba Sodišča z dne 12. julija 1984 v zadevi Ferriera Valsabbia proti Komisiji, 209/83, Recueil, str. 3089, točka 22).

26 V tem primeru iz pritožbe izhaja, da je J. L. Zuazaga Meabe počakal štiri dni po tem, ko je poslal telefaks, preden je zaupal – le sedem dni pred potekom roka za tožbo – izvirnik tožbe, ne neposredno poštni službi, ampak Cibeles Mailing, ki je prav tako čakal dva dni, preden je ta dokument poslal s priporočeno pošiljko sodnemu tajništvu Sodišča prve stopnje. Iz tega sledi, da je J. L. Zuazaga Meabe s svojim ravnanjem zvišal tveganje, da njegova tožba prepozno prispe na Sodišče prve stopnje in tako, glede spoštovanja rokov, ni ravnal s potrebno skrbnostjo, ki se pričakuje od običajno preudarne tožeče stranke.

27 Tako pomanjkanje skrbnosti izključuje obstoj višje sile in je zato treba prvi pritožbeni razlog zavrniti kot očitno neutemeljen.

28 Posledično je treba zavrniti pritožbo kot očitno neutemeljeno.

Stroški

29 Člen 69 Poslovnika Sodišča, ki se za pritožbeni postopek uporabi na podlagi člena 118 tega poslovnika, določa v odstavku 1, da končna sodba ali sklep, s katerim se postopek konča, vsebuje odločbo o stroških, in v odstavku 2, da se neuspeli stranki naloži plačilo stroškov, če so bili ti priglašeni. BBVA je predlagala, naj se tožeči stranki naloži plačilo stroškov in ker ta s pritožbenimi razlogi ni uspela, se ji poleg njenih stroškov naložijo tudi tisti, ki jih je priglasil intervenient. Nasprotno pa UUNT, ki ni predlagal, naj se tožeči stranki naloži plačilo stroškov, nosi svoje stroške.

Iz teh razlogov je Sodišče (četrti senat) sklenilo:

1. **Pritožba se zavrne.**

2. **J. L. Zuazaga Meabe nosi poleg svojih stroškov stroške, ki jih je priglasila Banco Bilbao Vizcaya Argentaria SA.**

3. **Urad za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli) nosi svoje stroške.**

Podpisi